

Štvrtá kapitola

„Pán Pinner mi potom potriasol rukou a odišiel. Isté si viete predstaviť, doktor Watson, ako som sa tešil. Také šťastie! Polovicu noci som prebdel a oslavoval. Nasledujúce ráno som nasadol na vlak do Birminghamu, ktorým som mal doraziť v dostatočnom predstihu pred stretnutím. Zložil som si veci v hoteli na New Street. Potom som sa vybral na určenú adresu.“

Pozrel som na Pycrofta. Skôr než pokračoval v príbehu, zhlboka sa nadýchol. Tušil

som, že to nedopadne dobre. Inak by tu predsa nesedel. V nijakom prípade však nebol hlupák.

„Do stretnutia zostávala ešte štvrťhodina, nenapadlo mi však, že by to mohlo prekážať. Číslo 126B sa nachádzalo v priechode medzi dvoma veľkými obchodmi, ktorý viedol na točité kamenné schodisko. Na stene bol uvedený dlhý zoznam mien. Názov Keramika Franco-Midland som však medzi nimi nevidel. Chvíľu som tam sklamane stál. Premýšľal som, či to celé nebol iba veľký podvod, keď ku mne podišiel akýsi chlap a prihovoril sa mi. Veľmi sa podobal na muža, s ktorým som sa stretol večer predtým. Mal rovnakú postavu i hlas, bol však nahladko oholený a mal svetlejšie vlasy.

„Ste pán Hall Pycroft?“ opýtal sa.